

Post mag Bloktijdschrift weigeren

Met de gemeenteraadsverkiezingen van 8 oktober in zicht maken alle partijen zich op voor een felle campagne. Ook met ongeadresseerd drukwerk wordt getracht de programma's onder de aandacht van een zo ruim mogelijk publiek te krijgen. Probleem met het Vlaams Blok is dat de inhoud van dit politiek programma, ondanks wat recente opsmuk, dwars staat op enkele basisprincipes van de democratische rechtstaat en het respect voor een aantal mensenrechten. Eerder weigerden daarom reeds bepaalde tijdschriften om advertenties van het Blok te publiceren (Zie De Juristenkrant nr. 5). Ook de Post wil niet langer als koerier dienen voor boodschappen die aanzetten tot discriminatie en vreemdelingenbaat en weigerde onlangs de distributie van enkele publicaties van het Vlaams Blok. Volgens twee recente uitspraken in kort geding, één in Brussel en één in Brugge, bandelt de Post hiermee helemaal conform de wet. Van ongeoorloofde censuur is geen sprake.

Vroeger kon de Post de aflevering van zendingen weigeren op basis van artikel 15 van de Wet van 26 december 1956 op de Postdienst, namelijk wanneer aan de buitenzijde aantekeningen voorkwamen die strijdig waren met de goede zeden of met de openbare orde. De bepaling werd overgenomen in de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven (art. 142, 4°). Ingevolge de omzetting van de richtlijn 97/67/EG door het K.B. van 9 juni 1999 bepaalt artikel 148bis van de wet van 21 maart 1991 dat met betrekking tot het verstrekken van postdiensten die geen deel uitmaken van de universele dienst, zoals bijvoorbeeld ongeadresseerd drukwerk, een verbod geldt 'om zendingen te vervoeren of te bestellen die aan de buitenkant vermeldingen dragen die duidelijk in strijd zijn met de goede zeden of de openbare orde' (zie ook art. 141 § 1, A. en art. 148sexies § 1, 2° voor wat betreft de andere postverrichtingen).

Op 23 maart 2000 deelde de Post aan de verantwoordelijke uitgever van het tijdschrift 't Blok in Brugge' mee dat hij niet zou overgaan tot uitreiking van de zendingen in de regio Brugge wegens de strijdigheid met de antiracismewet van 30 juli 1981. In toepassing van het Protocol van 2 december 1998 tussen de Post en het Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding (CGKR) was

© Photographica

advies gevraagd aan het CGKR dat de voorgelegde publicatie van het Vlaams Blok strijdig achtte met de antiracismewet. Als verantwoordelijke uitgever van het tijdschrift dagvaardde Vlaams Blokvoorzitter Frank Van Hecke zowel de Post als de Minister voor Telecommunicatie en eiste in kort geding de onmiddellijke bedeling van de bijna 50 000 exemplaren van het tijdschrift. Volgens Van Hecke werd het Blok gediscrimineerd door de Post en kwam de maatregel neer op een vorm van censuur.

In een bevelschrift van 26 april 2000 is de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Brugge van oordeel dat er geen schending is van artikel 10 en 11 van de Grondwet, aangezien de Post er zich niet toe beperkt enkel de zendingen van het Vlaams Blok te toetsen aan de antiracismewet. Voorts is de rechter van oordeel dat de Post zich kon beroepen op artikel 142, 4° van de wet van 21 maart 1991 waardoor de distributie kon worden geweigerd van zendingen waarop aan de buitenzijde aantekeningen voorkomen die strijdig zijn met de goede zeden of met de openbare orde. Van schending van het briefgeheim is al evenmin sprake. Drukwerken zijn immers slechts beschermd door het briefgeheim wanneer ze worden gericht aan een welbepaalde persoon of groep. Ongeadresseerd drukwerk bestemd voor de verspreiding in de hele regio kan geen aanspraak maken op de bescherming van het briefgeheim zoals gewaardeerd door artikel 29 van de Grondwet. Van censuur in strijd met artikel 25 van de Grondwet is

volgens de rechter ook geen sprake, aangezien men (als privé-persoon) niet kan verplicht worden om een publicatie uit te geven, te drukken of te verspreiden. Aangezien de bedeling van onge-

adresseerd drukwerk niet ressorteert onder de opdracht als openbare dienst, kon de Post volgens de rechter dan ook terecht weigeren om de teksten van het Vlaams Blok te verspreiden. Geen schending dus van artikel 25 van de Grondwet, temeer omdat het Blok in de mogelijkheid blijft om zijn boodschap op een andere wijze te verspreiden.

Eerder had ook de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg in Brussel in een soortgelijke betwisting een vordering van het Blok afgewezen. Toen betrof het de weigering door de Post om tot de verspreiding over te gaan van het maandblad 'Het Gulden Spoor' in de regio Kortrijk. In het bevelschrift van 5 april 2000 wordt benadrukt dat de Post de wettelijke verplichting heeft zich van de bedeling te onthouden van een publicatie waarvan de inhoud in strijd is met de antiracismewet van 30 juli 1981, strijdigheid die ook hier in een advies door het CGKR was vastgesteld.

Nog dit. Aan de Post werd door het bevelschrift van 26 april 2000 wel verbod opgelegd om gebruik te maken van een zgn. black list die op een bepaald moment circuleerde, een lijst met daarop de

namen van personen of verantwoordelijke uitgevers waarvan zendingen automatisch als verdacht moesten worden beschouwd en dus in aanmerking kwamen voor controle onder toepassing van de antiracismewet. De rechter acht deze lijst in strijd met de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van persoonsgegevens. Met een nota van 7 maart en 31 maart jl. had de Post evenwel het gebruik van deze lijst reeds afgeschaft.

Nu is het uitkijken of de publicaties van het Vlaams Blok ook effectief tot strafvervolgving en veroordeling aanleiding zullen geven. Sedert de grondwetsherziening van 7 mei 1999 kunnen drukpersmisdrijven die zijn ingegeven door racisme en xenofobie immers door de correctionele rechtbank worden beoordeeld (zie ook Juristenkrant 2000/2).

Dirk Voorhoof

Kort Ged. Rb. Brussel 5 april 2000, en Kort Ged. Rb. Brugge 26 april 2000, <http://www.antiracisme.be>. Een officieuze gecoördineerde versie van de wet van 21 maart 1991 is beschikbaar via <http://www.bipt.be>.

MONARD - D'HULST
ADVOCATENVENNOOTSCHAP

is een advocatenkantoor (32 advocaten) met vestigingen te Brussel, Hasselt en Kortrijk.

Het kantoor verdeelt de verschillende rechtsmateries over 8 afdelingen en beoogt een efficiënte dienstverlening die zich vooral richt op de ondernemer. Het kantoor is lid van het Europees netwerk NOMOS.

Wij zoeken voor ons kantoor te Brussel:

ADVOCAAT

met als taak de centrale vestiging te Brussel uit te bouwen in samenwerking met de kantoren te Hasselt en Kortrijk. Een mogelijkheid is ook in een team van 2 à 3 advocaten.

Wij verzekeren U absolute geheimhouding en verzoeken U uw schrijven met curriculum vitae te richten aan:

MONARD-D'HULST
Erik Monard
Gouverneur Roppesingel 131
3500 Hasselt

of per e-mail: erik.monard@monard-adv.be
www.monard-dhulst.be
telefoon: (011) 28 15 00 of (075) 78 43 36

2000/6